

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

שבת-כירה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ואי מכללא מאי?										♣		מ.			
דילמא, הני מילי - במתניתין, אבל בברייתא - לא.										!	◇	מ.			
אנא בפירוש שמיע לי.	אמר ליה: [רבה בר בר חנה]									!	◇	מ.			
חמין שהוחמו מערב שבת רב אמר: למחר רוחץ בהן כל גופו אבר אבר	אתמר: [רב]										♣ ■ ◇	מ.			
לא התירו לרוחץ אלא פניו ידיו ורגליו.	שמואל:										♣ ■ ◇	מ.			
חמין שהוחמו מערב שבת - למחר רוחץ בהן פניו ידיו ורגליו, אבל לא כל גופו	מיתבי:										♣ ♣ ◇	מ.			
תיובתא דרב											♣	מ.			
לא כל גופו - בבת אחת, אלא אבר אבר.	אמר לך רב:										!	◇	מ.		
והא פניו ידיו ורגליו קתני?											♣ ♣	מ.			
כעין פניו ידיו ורגליו.	[רב]										!	◇	מ.		
לא התירו לרוחץ בחמין שהוחמו מערב שבת, אלא פניו ידיו ורגליו	תא שמע:										♣ ♣	◇	מ.		
הכא נמי: כעין פניו ידיו ורגליו.	[רב]										!	◇	מ.		
חמין שהוחמו מערב שבת, למחר רוחץ בהן פניו ידיו ורגליו, אבל לא כל גופו אבר אבר, ואין צריך לומר חמין שהוחמו ביום טוב.	תניא כוותיה דשמואל:											■	◇	מ.	
חמין שהוחמו מערב שבת, למחר, אמר רב: רוחץ בהן כל גופו, ומשייר אבר אחד.	רבה מתני לה להא שמעתא דרב בהאי											■	◇	מ.	
איתיביה כל הני תיובתא												♣	◇	מ.	
תיובתא.												■	◇	מ.	
רבה מי קא עביד כשמעתיא דרב?	רב יוסף לאביי:											^	◇	מ.	
לא ידענא.	אמר ליה: [אביי]											!	◇	מ.	
מאי תיבעי ליה: פשיטא דלא עביד, דהא איתותב												♣	◇	מ.	
לא שמיעא ליה												!	◇	מ.	
ואי לא שמיעא ליה - ודאי עביד												♣	◇	מ.	
כל מילי דמר עביד כרב, בר מהני תלת דעביד כשמואל: - מטילין מבגד לבגד, ומדליקין מנר לנר, והלכה כרבי שמעון בגרירה.	דאמר אביי:											♣ ♣	◇	מ.	
כחומרי דרב - עביד, כקולי דרב - לא עביד.												!	◇	מ.	
מרחץ שפקקו נקביו מערב שבת, למוצאי שבת - רוחץ בו מיד	תנו רבנן:												■	◇	מ.
פקקו נקביו מערב יום טוב - למחר נכנס ומזיע, ויוצא ומשתטף בבית החיצון.													■	◇	מ.
מעשה במרחץ של בני ברק שפקקו נקביו מערב יום טוב, למחר נכנס רבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא, והזיעו בו ויצאו ונשתטפו בבית החיצון. אלא שחמין שלו מחופין בנסרים.	רב יהודה:												○ ■	◇	מ.
כשבא הדבר לפני חכמים, אמרו: אף על פי שאין חמין שלו מחופין בנסרין.	[חכמים]												■ ■	◇	מ.
ומשרבו עוברי עבירה התחילו לאסור.													■	◇	מ.
אמבטיאות של כרכין - מטיל בהן ואינו הושש.													■	◇	מ.
מאי עוברי עבירה?													^	◇	מ.

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-כירה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בתחילה היו רוחצין בחמין שהוחמו מערב שבת, התחילו הבלנים להחם בשבת ואומרים: מערב שבת הוחמו, אסרו את החמין והתירו את הזיעה. ועדיין היו רוחצין בחמין, ואומרים מזיעין אנהנו - אסרו להן את הזיעה, והתירו חמי טבריה. ועדיין היו רוחצין בחמי האור, ואומרים בחמי טבריה רחצנו - אסרו להן חמי טבריה והתירו להן את הצונן. ראו שאין הדבר עומד להן - התירו להן חמי טבריה, וזיעה במקומה עומדת.	דאמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:											◇	מ.
האי מאן דעבר אדרבנן - שרי למיקרי ליה עבריינא	רבא:											◇	מ.
כמאן - כי האי תנא.												◇	מ.
אמבטיאות של כרכים מטייל בהן ואינו חושש.	[תנא]											◇	מ:
דוקא כרכין, אבל דכפרים - לא. מאי טעמא? - כיון דזוטרין, נפיש הבליהו.	רבא:											◇	מ:
מתחמם אדם כנגד המדורה ויוצא ומשתטף בצונן, ובלבד שלא ישתטף בצונן ויתחמם כנגד המדורה, מפני שמפשיש מים שעליו.	תנו רבנן:											◇	מ:
מיחם אדם אלונטית ומניחה על בני מעים בשבת, ובלבד שלא יביא קומקומוס של מים חמין ויניחנו על בני מעים בשבת, ודבר זה אפילו אסור מפני הסכנה.	תנו רבנן:											◇	מ:
מביא אדם קיתון מים ומניחו כנגד המדורה, לא בשביל שיחמו, אלא בשביל שתפיג צינתן.	תנו רבנן: [ת"ק]											◇	מ:
מביאה אשה פך של שמן ומניחתו כנגד המדורה, לא בשביל שיבשל אלא בשביל שיפשר.	רבי יהודה:											◇	מ:
אשה סכה ידה שמן ומחמתה כנגד המדורה, וסכה לבנה קטן, ואינה חוששת.	רבן שמעון בן גמליאל:											◇	מ:
שמן מה הוא לתנא קמא?	איבעיא להו:											◇	מ:
להתירא	רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו:											◇	מ:
לאיסורא.	רב נחמן בר יצחק:											◇	מ:
רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו להתירא: שמן אף על פי שהיד סולדת בו - מותר.	[רבה ורב יוסף]											◇	מ:
שמן אין בו משום בשול.	קסבר תנא קמא:											◇	מ:
שמן יש בו משום בשול, והפשרו לא זה הוא בשולו.	ואתא רבי יהודה למימר:											◇	מ:
שמן - יש בו משום בשול, והפשרו זהו בשולו.	ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר:											◇	מ:
רב נחמן בר יצחק אמר לאיסורא: שמן אף על פי שאין היד סולדת בו - אסור.	[רב נחמן בר יצחק]											◇	מ:
קסבר: שמן יש בו משום בשול, והפשרו זהו בשולו.	קסבר: [תנא קמא]											◇	מ:
הפשרו לא זהו בשולו.	ואתא רבי יהודה למימר:											◇	מ:
שמן יש בו משום בשול, והפשרו זהו בשולו.	ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר:											◇	מ:
רבן שמעון בן גמליאל היינו תנא קמא												◇	מ:
איכא בינייהו כלאחר יד.												◇	מ:
אחד שמן ואחד מים, יד סולדת בו - אסור, אין יד סולדת בו - מותר.	רב יהודה אמר שמואל:											◇	מ:
והיכי דמי יד סולדת בו?												◇	מ:
כל שכריסו של תינוק נכזית.	רחבא:											◇	מ:
אמר רבי יצחק בר אבדימי: פעם אחת נכנסתי אחר רבי לבית המרחץ ובקשתי להניח לו פך של שמן באמבטי	[רבי יצחק בר אבדימי]											◇	מ:
טול בכלי שני ותן.	ואמר לי: [רבי]											◇	מ:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
--	--

		Talmud Navigator										
שבת-כירה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
שמע מינה תלת:	[רבי יצחק בר אבדימי]											מ:
שמע מינה: שמן יש בו משום בשול												מ:
ושמע מינה: כלי שני אינו מבשל												מ:
ושמע מינה: הפשרו זהו בשולו.												מ:
היכי עביד הכי?												מ:
ובכל מקום מותר להרהר - חוץ מבית המרחץ ובית הכסא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											מ:
וכי תימא בלשון חול אמר ליה												מ:
דברים של חול - מותר לאומרן בלשון קודש, של קודש - אסור לאומרן בלשון חול	והאמר אביי:											מ:
אפרושי מאיסורא שאני.												מ:
מעשה בתלמידו של רבי מאיר שנכנס אחריו לבית המרחץ, ובקש להדיח קרקע. ואמר לו: אין מדיחין. לטוך לו קרקע, אמר לו: אין סכין.	תדע, דאמר רב יהודה אמר שמואל:											מ:
אלמא: אפרושי מאיסורא - שאני												מ:
הכא נמי: לאפרושי מאיסורא שאני.												מ:
שמע מינה, המבשל בחמי טבריא בשבת - חייב. דהא מעשה דרבי לאחר גזירה הוה, ואמר ליה: טול בכלי שני ותן.	רבינא:											מ:
איני?												מ:
המבשל בחמי טבריא בשבת - פטור	והאמר רב חסדא:											מ:
מאי חייב נמי דקאמר - מכת מרדות.												מ:
אנא חזיתיה לרבי אבהו דשט באמבטי, ולא ידענא אי עקר אי לא עקר.	רבי זירא: [רבי אבהו]											מ:
פשיטא דלא עקר.												מ:
לא ישוט אדם בבריכה מלאה מים, ואפילו עומדת בחצר	דתניא:											מ:
לא קשיא, הא - דלית ליה גידודי, הא - דאית ליה גידודי.												מ: